

[Undervisningsministeren.]

Udvalg, og Forslaget, der er fremgaaet af et Underudvalgsarbejde, blev saa godt som enstemmigt indstillet af Udvalget. Der var kun een — jeg tror, det var den gamle Provst Nørgaard fra Haslev —, der var imod; 3 undlod at stemme, medens et meget stort Flertal, 22, stemte for, deriblandt det ærede Medlem. Nu tales der i en vis Presse om, at Religionsundervisningen er i Fare. Der bliver maaske ved tredje Behandling Lejlighed til nærmere at komme ind paa dette Spørgsmaal. Det skulde ellers være ganske overflødig efter mine Udtalelser gennem en Menneskealder paa Rigsdagen baade som kirkepolitisk Ordfører, og naar jeg har talt om Skoleforslag, at afvise de Beskyldninger, der fremsættes — jeg ser f. Eks. i Dag af Pastor Fibiger. Men der bliver maaske Lejlighed til at gøre opmærksom paa, hvad der i den Presse synes at være ganske ukendt, skønt det har været offentligt omtalt i hele Landet, at alle kirkelige Retninger i det kirkepolitiske Udvalg har været enige om et Forslag, som søgte at løse dette Spørgsmaal, der er tangeret i § 14 paa en meget uheldig Maade og paa en ogsaa for Biskopperne og Kirken meget ufyldstgørende Maade, ved at man stiller Religionsundervisningen frit baade for Forældrene, med Hensyn til deres Børn, og for Lærerne.

Det undrer mig meget, at det ærede Medlem saa ikke har taget disse Forslag frem, naar han overhovedet vil rejse Spørgsmaalet her. Jeg mener nu, at dette Spørgsmaal langt naturligere hører hjemme, naar vi kommer til en Reform af selve Folkeskolen, og jeg haaber, hvis jeg nu faar Hænderne fri, efter at Seminarieloven, Lærerlønningsloven og dette Forslag er gennemført, til Efteraaret at kunne forelægge et Forslag om selve Folkeskolens Reform. Principielt er jeg enig med, hvad det kirkepolitiske Udvalg her omtrent enstemmigt har indstillet.

Slutningen af § 14, Stk. 2:

„Biskoppen har Ret til — efter forudgaaende Bekendtgørelse — at samle Børnene fra Folkeskolens ældste Klasser i Sognets Kirke til Samtale om den kristne Børnelærdom“, er fuldkommen overflødig, da Biskoppen i Forvejen har og fremdeles vil have denne Ret. Det er ogsaa mit Svar til den ærede Ordfører (Stegger Nielsen), som gerne ønskede fra denne Talerstol at høre min Opfattelse af Sagen.

Jeg maa maaske med det samme besvare den ærede Ordførers andet Spørgs-

maal om, hvorvidt Forholdstalsvalg ved Indstillinger kan tænkes, naar der kun skal vælges een. Nej, det kan det naturligvis ikke, Forholdstalsvalg kan ifølge Sagens Natur kun finde Anvendelse; naar flere indstilles. Det er indført for at slaa yderligere fast, at ved Amtsskoleinspektionens Indstilling af Amtsskolekonsulenter til Ministeren skal Forholdstalsvalgmaaden finde Anvendelse.

Den ærede Ordfører gjorde et tredje Spørgsmaal: om Gymnasieskolerne. Der er det saadan, at formelt var den oprindelige Affattelse efter Ministeriets Mening ikke ganske heldig, men Meningen er, at de samme Regler, som findes angaaende Skolenævn og Lærerraad ved Statsskolerne, skal anvendes ved de kommunale Eksamenesskoler.

Saa kommer jeg til et Par Hovedpunkter i Mindretallets Indstilling. Der er for det første § 8. Det viser ikke megen Forhandlingsvillighed og heller ikke megen Omhu, at man i dette store Forslag vælger en Affattelse, som Partiet fra tidligere Forhandlinger, særlig i Folketingets Udvalg, vidste, at jeg ikke kunde gaa med til. Den betegner en principiel Tilnærmelse til det, jeg hele Tiden har ønsket, ogsaa til det, man nu bliver enig om, men der er to meget uheldige Punkter, hvad jeg tidt nok har gjort gældende overfor det ærede Medlems Meningsfæller i Folketingsudvalget igennem to Aar. Det er for det første, at man skal have en direkte Vælgerafstemning om saadanne Spørgsmaal, hvor der er Tale om § 8-Afskedigelser, der ofte er af en meget delikat Natur, af meget intim og personlig Art. At et af Medlemmerne af det 5 Mandes Appeludvalg, som er foreslaaet, skal fremgaa af en almindelig Afstemning i Kommunen, finder jeg saa utiltalende, at jeg ikke forstaar, at man virkelig kan stille det Forslag. Men hertil kommer, at 3 Maaneder efter eller senere skal hele Forholdet, efter at der har været holdt Møde om Sagen, til en ny Afstemning, som bliver afgørende for, om Læreren skal afskediges eller ej. Har de ærede Medlemmer virkelig gennemtænkt det? At en § 8-Afskedigelse, der ofte berører Læreren personlige private Forhold, Skilsmisse eller andre Sager af den Art, to Gange skulde være Genstand for en Vælgerafstemning med hele den Agitation, som dertil hører, har jeg bestandig modsat mig. Alligevel kommer de ærede Medlemmer og stiller det Forslag, som jeg troede i Debattens Løb var ganske forældet. Men ser man saa paa det sønderjydske Forslag, hvortil de ærede Medlemmer er Medforslagsstillere, og som enstemmigt indstilles af Udvalget, gaar